

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: D. S.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Na Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17. 5. 2021, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2021 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 20. 1. 2021, kterým byla zamítnuta žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 4. 1. 2021 žalobkyně není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %.

2. Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu. V ní nesouhlasila s hodnocením poklesu pracovní schopnosti o 30 % a s tím, že hlavním problémem je u ní diabetes mellitus, neboť o invalidní důchod žádala z důvodu neschopnosti chůze, stání, s ohledem na úraz z roku 2019 a bolesti zad. V roce 2019 utrpěla zlomeninu vnějšího kotníku při pádu na ledu a přes rehabilitace se její zdravotní stav nezlepšil. Je schopna pomocí francouzských holí ujít 100 m, má bolesti páteře a byla jí diagnostikována skolióza, spondylolýza, gonartróza, chronická lumbalgie, polyneuropatie, ostenie a zvýšený cholesterol. Pokud by hodnocení v jejím případě bylo provedeno správně podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, byl by její stav hodnocen odpovídající invaliditě. Navrhovala proto, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 17. 5. 2021 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o invalidní důchod dne 7. 10. 2020. Dne 4. 1. 2021 byl posouzen její zdravotní stav lékařem pověřeným podáním posudku pro OSSZ Ostrava se závěrem, že nejde o invaliditu žádného stupně dle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně dle kapitoly IV., položky 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 25 % a toto hodnocení s ohledem na další postižení zdravotního stavu ve smyslu ust. § 3 odst. 1 téže vyhlášky zvýšil o 5 % na celkových 30 %. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 20. 1. 2021 k zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení Ostrava dne 23. 4. 2021, podle jehož posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo postižení uvedené v kapitole IV., oddílu 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil pokles pracovní schopnosti ve výši 25 % a s ohledem na další postižení zdravotního stavu zvýšil toto hodnocení na celkových 30 %. Následně o těchto námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je podáním tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.,

v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházel ze zdravotní dokumentace žalobkyně od praktické lékařky MUDr. Š., ze záznamu o výjezdu záchranné služby ze dne 29. 1. 2019, z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti MUDr. K. ze dne 23. 6. 2020, pracovní rekomandace MUDr. K. z téhož dne, ze zprávy Fakultní nemocnice Ostrava, chirurgie MUDr. D. ze dne 29. 1. 2019, MUDr. K. ze dne 13. 2. 2020, 6. 2. 2020, 22. 12. 2019, 25. 9. 2019, 17. 3. 2020, 27. 4. 2020 a 1. 6. 2020, z lékařských zpráv MUDr. B., chirurgie ze dne 6. 2. 2019, 19. 2. 2019, 20. 8. 2019, 31. 5. 2019, zprávy MUDr. H. ze dne 13. 6. 2019, 25. 3. 2019, 4. 7. 2019 a 13. 6. 2019, lékařské zprávy MUDr. B. ze dne 5. 3. 2019, rehabilitace MUDr. G. ze dne 15. 8. 2019 a 10. 7. 2019, zprávy MUDr. P. ze dne 4. 4. 2019 a 29. 5. 2019, zprávy MUDr. H. ze dne 2. 11. 2020, RTG MUDr. A. ze dne 20. 3. 2018, profesního dotazníku ze dne 7. 12. 2020, zprávy neurologie LS páteře MUDr. N. ze dne 30. 7. 2021 a MUDr. U. ze dne 30. 7. 2021. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 17. 5. 2021 je podle posudkové komise diabetes mellitus druhého typu na PAD, přičemž podle dokumentace praktické lékařky v listopadu 2020 jde o nově zjištěný diabetes a návaznost na polyneuropatii je málo pravděpodobná. Tento stav odpovídá kapitole IV., položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila posudková komise pokles pracovní schopnosti žalobkyně 25 %. Toto hodnocení PK MPSV ČR zvýšila s ohledem na další diagnostikovaná zdravotní omezení žalobkyně o 5 % podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky na celkových 30 %.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 17. 5. 2021 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovních schopností nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení posudkového lékaře a dalšího lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudková komise zdravotní stav žalobkyně přitom hodnotila stejně jako lékař posudkové služby OSSZ Ostrava i ČSSZ v námitkovém řízení. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně uvedla diabetes mellitus druhého typu, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolou IV., položku 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. S ohledem na další zdravotní postižení žalobkyně (polyneuropatie dolních končetin, cervicocraniální a pravostranný cervikobrachiální syndrom s poruchou dynamiky krčení páteře při osteopenii, stav po fraktuře kotníku vpravo 29. 1. 2019, gonartrosa druhého stupně vpravo stav po ASK 2019 a hyperlipoproteinemie na statinu). Toto hodnocení zvýšila o dalších 5 % podle § 3 odst. 1

citované vyhlášky na celkových 30 %. Krajský soud k uvedenému podotýká, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sama žalobkyně. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Posudek PK MPSV ČR ze dne 11. 10. 2021 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně, přesvědčivě a úplně, přičemž i sama žalobkyně u ústního jednání krajského soudu 25. 11. 2021 uvedla, že jí není známa žádná zdravotnická dokumentace, kterou by posudková komise při podání svého posudku nehodnotila a která by mohla mít podstatný vliv na posouzení příčiny jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti. Zároveň také uvedla, že v posudku je vyčerpávajícím způsobem uveden výčet jejích zdravotních omezení a onemocnění. Při tomto jednání předložila lékařské zprávy, které nijak nemohly závěr posudkové komise zpochybnit; navíc záznam o výjezdu zdravotnické záchranné služby Moravskoslezského kraje ze dne 29. 1. 2019 a pracovní rekomandace MUDr. K. ze dne 23. 6. 2020 uvádí posudková komise výslovně v seznamu použité zdravotní dokumentace.

7. Jelikož u žalobkyně k datu 17. 5. 2021 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla, a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 20. 1. 2021, kterým zamítla její žádost o invalidní důchod.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

[Zadejte text.]

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. listopadu 2021

JUDr. Petr Indraček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje